

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد
بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

عبدالله باوی
۲۳ مارچ ۲۰۱۴

چهره زشت بورژوازی!

با رشد نیروهای مولده و گسترش تولید در جوامع ماقبل سرمایه داری، سیستم جدیدی از تولید بر جامعه حاکم شد و سرمایه‌داران که به قول مارکس همان سرمایه شخصیت یافته هستند بر تمام عرصه‌های جامعه حاکم گشتند. این طبقه از همان آغاز نشان داد که برای انباشت سرمایه و سود اندوزی از توسل به هیچ جنایتی در حق کارگران و دیگر توده‌های مردم دریغ نمی‌ورزد. در جریان رشد روز افزون این شیوه تولید و ورود سرمایه داری به فاز امپریالیسم هم دیدیم که بورژوازی چه سباهکاری‌هایی که نکرد. نگاهی به تاریخ این طبقه خود مؤید این واقعیت می‌باشد.

۱- در قرن شانزدهم اروپائیان در پی کسب تجارت سودآور مواد پر ارزش در قاره جدید (امریکا)، ۹۰ درصد بومیان امریکای لاتین و ۹۷ درصد بومیان امریکای شمالی را نابود کردند که در تاریخ، بزرگترین نسل کشی به شمار می‌رود.

۲- بین سال‌های ۱۸۱۵ تا ۱۹۱۴ در نتیجه تلاش سرمایه‌داران برای سود هرچه بیشتر، یکصد میلیون انسان کشته می‌شوند تا سرمایه داری گسترش بیشتری پیدا کند.

۳- بین سال‌های ۱۹۱۴ تا ۲۰۰۴ در پی تلاش هرچه سود بیشتر سرمایه‌داران، میلیون‌ها انسان در نتیجه جنگ، قحطی و بیماری درگذشته‌اند که آمار آن به ترتیب زیر است:

جنگ اول جهانی	۲۲ میلیون
حمله ۱۴ کشور به اتحاد جماهیر شوروی در بین سال‌های ۱۹۱۸ - ۱۹۲۲	۱۴ میلیون
سلطه جاپان بر چین ۱۹۳۵ - ۱۹۴۵	۲۲ میلیون
اردوگاه‌های مرگ آلمان نازی	۱۰ میلیون
غیرنظامیان شوروی در جنگ جهانی دوم	۱۸ میلیون
جنگ جهانی دوم (به جز ارقام بالا)	۳۴ میلیون
جنگ کوریا ۱۹۵۰ - ۱۹۵۳	۲ میلیون
جنگ ویتنام، لائوس و کامبوج	۳ میلیون
جنگ در اندونزی ۱۹۶۵ - ۱۹۶۶	۲ میلیون
عراق در نتیجه بمباران و تحریم‌ها ۱۹۹۲ - ۱۹۹۹	۲ میلیون
عراق جنگ ۲۰۰۳	۱ میلیون
قحطی ۱۹۷۰ - ۱۹۹۰ (۲۴ هزار نفر در روز)	۱۸۵ میلیون
کودکان زیر ۵ سال، به دلیل کمبود دارو	۲۸۰ میلیون

مجموع

یک میلیارد و ۱۳۵ میلیون (۱)

این یک میلیارد و ۱۳۵ میلیون نفر جان خود را از دست دادند تا نظام سرمایه داری رشد کند و باقی مانده و حفظ شود. و تجربه نشان داد که در راستای حفظ این سیستم، انسان ها و در حقیقت کارگران و زحمتکشان کالائی بیش نیستند که فقط در تولید و جنگ مورد استفاده قرار می گیرند و دیگر هیچ. اما با این همه بورژوازی باید زحمتکشان را به پذیرش این وضعیت قانع کند و این جاست که هزاران کارشناس و محقق و سیاستمدار و ... به میدان می آیند تا ناچاری پذیرش این وضعیت و ابدی بودن موقعیت موجود را توضیح دهند. همان طور که معلم کبیر پرولتاریا گفت "طبقه ای که وسائل تولید مادی را در اختیار دارد وسائل تولید ذهنی را کنترل می کند" (۲) و در همین راستاست که آن ها می کوشند و به هر وسیله ای متوسل می شوند تا جو ناامیدی را بر جوامع بگسترانند و از انقلاب جلوگیری کنند. در حالی که مبارزه با سازمان های کمونیستی در سراسر دنیا و محدود کردن آنان از گرفتن رابطه با طبقه کارگر را پیش می برند در همان حال با هجوم همه جانبه به کمونیست هائی که قدرت دولتی را به دست گرفته بودند و مراکز الهام دهنده توده های ستمدیده هستند را مورد آماج حملات خود قرار می دهند. از سوی دیگر، این مشاطه گران بورژوازی سعی می کنند تا چهره بورژوازی را با فرهنگ و تولیدات خود متری و زیبا جلوه دهند. ولی چهره این بورژوازی را در جنوب هر شهری در سراسر این دنیای بزرگ می توان دید. در فقر و فلاکت و در فحشاء و اعتیاد و بیکاری که بیداد می کند. فحشاء را انتخاب خود زنان جلوه می دهند و از تجارت میلیونی دختران جوان و فروش آن ها سخنی نمی گویند، اعتیاد را انتخاب معتادان تبلیغ کرده و از دست داشتن حتی دولت ها در این جنایت سخنی نمی گویند و بیکاری را نیز نتیجه تنبلی و بیکاری کارگران جلوه داده و از نظر اخلاقی آن را بد جلوه می دهند.

ولی کمونیست ها حقیقت را می دانند، آن ها می دانند که تمام زشتی های جوامع کنونی نتیجه سلطه سیستم بورژوازی است. بورژوازی برای بقاء و حفظ این سیستم دست به هر جنایتی می زند، میلیون ها انسان که در اثر گرسنگی می میرند، میلیون ها انسان که در اثر جنایات جنگی می میرند و هزاران جنایت دیگر نتیجه این سیستم است که به جز به سودآوری و انباشت سرمایه به چیزی کار ندارد. این است که کمونیست ها خواهان برچیدن و برکندن ریشه این همه ظلم که منشای آن مالکیت خصوصی است، می باشند.

تفاوت بزرگ بورژوازی و کمونیست ها در این است که بورژوازی برای خواسته های خود، زحمتکشان را می کشد و کمونیست های انقلابی برای خواسته های زحمتکشان است که خود را به کشتن می دهند.

مارچ ۲۰۱۴

زیر نویس ها:

۱- منبع Encyclopedia Britannica و نوشته سوزان جورج با عنوان "چگونه نیمه دیگر می میرد"

۲- کارل مارکس "ایدئولوژی آلمانی"

یادداشت:

این رقم به یقین تمام آنچه نیست، که بورژوازی امپریالیستی در جریان قرن گذشته به کشتار گاه فرستاده است. بلکه هرگاه ارقام بزرگی چون بیش از یک و نیم میلیون کشته افغان حین تجاوز روسها بر افغانستان و بیش از ۲۰۰ هزار کشته از آن زمان تا اینک، کشتار هائی که حین جنگهای سه گانه بین دولتهای پاکستان و هند صورت گرفت، تلفات جنگ بین ایران و عراق و به ده های دیگر را به آن بیفزائیم، دیده می شود که واقعاً نظام مبتنی بر سرمایه همان خوکی بوده که «کالا» خورده و «خون استغراغ» نموده است.

اداره پورتال AA-AA